Категорія справи № **824/178/19: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **15.09.2020.** Оприлюднено: **15.09.2020.**
Дата набрання законної сили: **07.09.2020**
Номер судового провадження: **не визначено**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД номер провадження №2-вк/824/4/2020

єдиний унікальний номер справи № 824/178/19

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

07 вересня 2020 року м. Київ

Київський апеляційний суд у складі:

головуючого судді - Кулікової С.В.

при секретарі - Осінчук Н.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві заяву адвоката Денисенка Олександра Михайловича, який діє в інтересах Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», про визнання і надання дозволу на виконання рішення Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма від 28 серпня 2019 року у справі № 2019/113 за заявою Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» до Держави України в особі Міністерства юстиції України про вжиття забезпечувальних заходів,-

в с т а н о в и в :

Рішенням Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма (м. Стокгольм, Швеція) від 28 серпня 2019 року зобов`язано Державу Україну в особі Головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України зупинити примусову реалізацію акцій ПАТ «Промінвестбанк», які зареєстровані на ім`я Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», у тому числі з метою стягнення боргу Російської Федерації за будь-яким арбітражним чи судовим рішенням, та не вчиняти будь-які еквівалентні дії щодо акцій ПАТ «Промінвестбанк» до вирішення Складом арбітражу в остаточному арбітражному рішенні питання щодо того, чи порушує зазначена реалізація норми міжнародного права.

Стягнуто з Держави Україна на користь Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», збір за подання заяви - 4 000 євро; гонорар Надзвичайного арбітра - 16 000 євро та обґрунтовані витрати заявника на юридичні послуги у зв`язку з цією заявою, що підлягають оцінці, якщо не будуть погоджені (том 1 а.с. 31-52).

Враховуючи, що боржником зазначене судове рішення в добровільному порядку не виконано, заявник 19 вересня 2019 року звернувся до Київського апеляційного суду із заявою про визнання і надання дозволу

на виконання відповідного рішення.

20 вересня 2019 року Київським апеляційним судом направлено на адресу боржника примірник заяви разом з додатками та запропоновано Міністерству юстиції України у місячний строк подати заперечення щодо заяви.

Між тим, у встановлений судом строк боржник заперечення на заяву не подав.

Ухвалою судді Київського апеляційного суду від 30 жовтня 2019 року заяву Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» призначено до розгляду в приміщенні суду.

Ухвалою Київського апеляційного суду від 18 грудня 2019 року клопотання представника Міністерства юстиції України задоволено та зупинено провадження у справі № 824/178/19 за заявою адвоката Денисенка Олександра Михайловича, який діє в інтересах Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», про визнання і надання дозволу на виконання рішення Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма від 28 серпня 2019 року у справі № 2019/113 за заявою Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» до Держави України в особі Міністерства юстиції України про вжиття забезпечувальних заходів до розгляду Арбітражним інститутом Торгової палати м. Стокгольма (Швеція) клопотання Держави Україна (відповідача) про скасування рішення Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма від 28 серпня 2019 року у справі №2019/113.

Ухвалою Київського апеляційного суду від 06 березня 2020 року провадження у даній справі поновлено, у зв'язку з усуненням обставин, що викликали його зупинення.

В судовому засіданні представник заявника заяву підтримав та просив її задовольнити.

Представник боржника заперечував проти задоволення заяви.

Заслухавши думку осіб, які з'явилися у судове засідання, дослідивши матеріали справи, суд приходить до висновку, що заява не підлягає задоволенню, з огляду на наступне.

Судом встановлено, що 27 листопада 1998 року між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації була підписана Угода про заохочення та взаємний захист інвестицій, яка була ратифікована Законом України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій» від 15.12.1999 р. № 1302-XIV. Статтею 9 Угоди передбачено, що будь-який спір між однією із договірних Сторін і інвестором іншої Договірної Сторони, що виникає в зв`язку з інвестиціями, включаючи спори, що стосуються розміру, умов або порядку виплати компенсації, передбаченої в Статті 5 цієї Угоди, або порядку здійснення переказу платежів, передбаченого в Статті 7 цієї Угоди буде предметом письмового повідомлення, супроводжуваного докладними коментарями, які інвестор направить Договірній стороні, що бере участь у спорі. Сторони в спорі будуть намагатися врегулювати такий спір по можливості шляхом переговорів. Якщо в такий спосіб спір не буде вирішено протягом шести місяців із дати письмового повідомлення, згаданого у пункті 1 цієї Статті, він буде переданий на розгляд, зокрема у Арбітражний інститут Стокгольмської торговельної палати.

14 вересня 2018 року Державна корпорація розвитку «ВЕБ.РФ» направила на адресу України повідомлення про спір, у відповідності до Статті 9 Угоди.

21 серпня 2019 року Державна корпорація розвитку «ВЕБ.РФ» звернувся із заявою до Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма про призначення Надзвичайного арбітра і вжиття забезпечувальних заходів до передачі справи Складу арбітражу.

Рішенням Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма (м. Стокгольм, Швеція) від 28 серпня 2019 року зобов`язано Державу Україну в особі Головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства

юстиції України зупинити примусову реалізацію акцій ПАТ «Промінвестбанк», які зареєстровані на ім`я Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», у тому числі з метою стягнення боргу Російської Федерації за будь-яким арбітражним чи судовим рішенням, та не вчиняти будь-які еквівалентні дії щодо акцій ПАТ «Промінвестбанк» до вирішення Складом арбітражу в остаточному арбітражному рішенні питання щодо того, чи порушує зазначена реалізація норми міжнародного права. Стягнуто з Держави Україна на користь Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», збір за подання заяви - 4000 євро; гонорар Надзвичайного арбітра -16 000 євро та обґрунтовані витрати заявника на юридичні послуги у зв`язку з цією заявою, що підлягають оцінці, якщо не будуть погодженні (том 1 а.с. 31-52).

Відповідно до статті 9(1) Додатка II до Арбітражного регламенту ТПС, рішення залишається незмінним та є обов`язковим для сторін, за винятком випадків, передбачених статтею 9(4) Додатка II до Арбітражного регламенту ТПС (п. 1.6 рішення).

Встановлено, що вказане рішення в добровільному порядку боржником не виконано.

У зв`язку з наведеним заявник просив суд надати дозвіл на примусове виконання вказаного іноземного арбітражного рішення.

Спірні правовідносини у вказаному спорі регулюються Нью-Йоркською Конвенцією про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року, ратифікованою Україною 10 серпня 1960 року, Регламентом Арбітражного інституту Стокгольмської торгової палати, який для України набув чинності 07 червня 1959 року, Угодою про заохочення та взаємний захист інвестицій, яка ратифікована Законом України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій» від 15.12.1999 р. № XIV.

Згідно з ч. 1 ст. V Нью-Йоркської Конвенції про визнання і виконання іноземних рішень 1958 року у визнанні та приведенні до виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тої сторони, проти якої воно постановлене, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де запитується визнання та приведення до виконання, докази того що:

- Склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді сторін або, за відсутності такої, не відповідали закону країни, де мав місце арбітраж;

- Сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла надати свої пояснення;

- Зазначене рішення винесено зі спору, що не передбачений чи не підпадає під умови арбітражної угоди чи арбітражного застереження в договорі, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди.

Крім того, відповідно до ч. 2 вказаної статті Конвенції у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій запитується визнання та приведення до виконання, виявить, що визнання та виконання цього рішення, суперечить публічному порядку країни, де запитується визнання та виконання арбітражного рішення.

Відповідно до ст. 478 ЦПК України суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що: а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та

частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або ґ) рішення ще не стало обов`язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Так, Міністерство юстиції України, яке представляє у наведеному спорі державу Україна, заперечувало проти задоволення заяви Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ», зазначаючи, що наявні підстави для відмови у її задоволенні, визначені статтею 478 ЦПК України.

Так, Міністерство юстиції України, як на підставу для відмови у задоволенні заяви, зазначало, що рішення Надзвичайного арбітру винесено щодо спору, який не підпадає під умови арбітражної угоди (відсутність юрисдикції надзвичайного арбітра).

Перевіряючи вказані доводи, суд зазначає наступне.

Арбітражна угода у інвестиційному арбітражному провадженні між інвестором та державою складається із:

- положень дво- або багатосторонньої міжнародної угоди про сприяння та взаємний захист іноземних інвестицій, умови якої містять публічну оферту договірної (приймаючої) держави, адресовану невизначеній кількості іноземних інвесторів іншої договірної держави, передати на розгляд арбітражного трибуналу спори, які виникають на підставі положень такої міжнародної угоди між договірною (приймаючою) державою та інвестором іншої договірної держави щодо захисту його інвестицій на території приймаючої держави: - акцепту цієї пропозиції інвестором іншої договірної держави, який кристалізується у заяві про арбітражний розгляд, що подається до арбітражного трибуналу.

За цим правилом пропозиція держави Україна передати спір з інвестором Російської Федерації щодо його інвестицій на території України обмежується тими умовами, які сформульовані в Угоді між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій у 1999 році, яка була ратифікована Законом України № 1302-XIV від 15.12.1999 (далі - ДІУ).

Ратифікувавши ДІУ, держава Україна надала згоду на вирішення спорів з російським інвестором за Арбітражним регламентом Арбітражного інституту торгової палати міста Стокгольма (далі - Арбітражний регламент).

Редакція Арбітражного регламенту, яка була чинною на момент укладення ДІУ (Арбітражний регламент 1999 року), не передбачала процедури призначення надзвичайного арбітра. На противагу зазначеному, процедуру призначення надзвичайного арбітра вперше було передбачено Арбітражним регламентом лише у редакції від 2010 року, тобто через 10 років після того, як Україна надала свою згоду на вирішення спорів відповідно до зазначеного Арбітражного регламенту.

З 1999 року держава Україна надала згоду на застосування Арбітражного регламенту при укладенні лише чотирьох дво- та багатосторонніх угод про сприяння та взаємний захист іноземних інвестицій, а саме: Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій у 1999 році, яка була ратифікована Законом України № 1302-XIV від 15.12.1999; Угода між Урядом України та Бельгійсько-Люксембурзьким Економічним Союзом (про взаємне заохочення і захист інвестицій, ратифікована Законом України № 118/97-ВР від 26.02.1997; Угода між Урядом України і Урядом Китайської Народної Республіки про заохочення та взаємний захист інвестицій, яка набрала чинності 30.05.1993; Договір до Енергетичної Хартії та Заключний акт до неї, який було ратифіковано Законом України № 89/98-ВР (89/98-ВР) від 06.02.1998.

Держава Україна не давала своєї згоди на застосування щодо спорів за її участі Арбітражного регламенту саме в редакції 2017 року.

Отже, надзвичайний арбітр не мав юрисдикції виносити рішення проти держави України у цій справі.

Відтак, суд погоджується з доводами Міністерства юстиції України, що рішення Надзвичайного арбітру винесено щодо спору, який не підпадає під умови арбітражної угоди (відсутність юрисдикції надзвичайного арбітра).

Крім того, норми міжнародно-правових актів підлягають застосуванню у редакціях, чинних на час ратифікації та визнання Україною.

Разом з тим, при проведенні надзвичайного арбітражу та призначення надзвичайного арбітра було застосовано Арбітражний регламент від 2017 року, тоді як Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій» прийнято 15.12.1999 р.

Також, як на підставу для відмови у задоволенні заяви, Міністерство юстиції України зазначало, що держава Україна, проти якої винесено рішення, з інших поважних причин не могла подати свої пояснення (порушення належної правової процедури), і суд вважає, що такі доводи знайшли своє підтвердження під час розгляду заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення Надзвичайного арбітра, враховуючи наступне.

Як вбачається з рішення Надзвичайного арбітра, заявник подав заяву про призначення надзвичайного арбітра 21.08.2019 року. Того ж дня Секретаріат ТПС письмово підтвердив Заявнику отримання Заяви та сплату витрат за надзвичайне провадження. Секретаріат ТПС повідомив Відповідача про те, що він отримав Заяву. Обом Сторонам було повідомлено, що Правління ТПС намагатиметься призначити Надзвичайного арбітра протягом 24 годин. Листом від 22 серпня 2019 року, отриманим електронною поштою о 09:23 (за лондонським часом), Правління ТПС призначило Джо Тірадо Надзвичайним арбітром у зазначеному вище надзвичайному провадженні.

З вищезазначеного вбачається, що надзвичайний арбітр отримав заяву 22.08.2019 (четвер), тобто, відповідно до вимог Арбітражного регламенту рішення мало бути винесене до 27.08.2019, протягом п`яти днів.

За належною правовою процедурою держава Україна має право надати свою позицію щодо порушеного питання до винесення рішення надзвичайним арбітром.

Однак, 24.08.2019 (субота) в Україні було державне свято - День Незалежності, у зв`язку з чим понеділок, 26.08.2019, був вихідним днем.

Отже, з п`ятиденного терміну, що держава мала на підготовку своєї правової позиції, три дні припали в Україні на вихідні.

Враховуючи зазначене, *суд приходить до висновку, що* ***держава Україна була позбавлена можливості розгорнуто викласти свою позицію у справі з причин, які жодним чином не залежали від неї і не могли бути усунені нею.***

Крім того, під час розгляду заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення Надзвичайного арбітра, судом встановлено, що визнання та виконання цього рішення, суперечить публічному порядку України.

Так, згідно з роз`ясненнями, що містяться в пункті 12 постанови пленуму Верховного Суду України від 24 грудня 1999 року № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного

комерційного арбітражу на території України», під публічним порядком розуміється правопорядок держави, визначальні принципи і засади, які становлять основу існуючого в ній ладу (стосуються її незалежності, цілісності, самостійності й недоторканості, основних конституційних прав, свобод, гарантій тощо).

Також згідно зі статті 12 Закону України «Про міжнародне приватне право» норма права іноземної держави не застосовується тоді, коли її застосування призводить до наслідків, явно несумісних з основами правопорядку (публічним порядком) України.

При визначенні змісту цього поняття варто ураховувати рекомендації Асоціації міжнародного права щодо публічного порядку, прийняті у місті Нью-Делі у 2002 році, у яких зазначено, що остаточність арбітражних рішень у міжнародному комерційному арбітражі повинна поважатися за винятком надзвичайних обставин.

Такі надзвичайні обставини існують, якщо визнання або примусове виконання арбітражного рішення буде суперечити міжнародному публічному порядку. Згідно з пунктом 1 (d) цих рекомендацій, міжнародний публічний порядок будь-якої держави включає в себе: (I) фундаментальні принципи, що стосуються справедливості або моралі, які держава бажає захищати, навіть якщо вона не була безпосередньо залучена до участі у спорі; (Ii) правила, призначені для обслуговування основних політичних, соціальних або економічних інтересів держави, відомі як lois de polis або «правила громадського порядку»; і (Iii) обов`язок держави дотримуватися своїх зобов`язань перед іншими державами або міжнародними організаціями.

Порушення публічного порядку матиме місце, якщо визнання і приведення до виконання рішення іноземного арбітражного суду у конкретному випадку так суперечитиме національним нормам, що згідно з національними принципами правопорядку це є неприпустимим.

Рішення Надзвичайного арбітра, яке зобов`язує державу зупинити виконавчі дії у виконавчому провадженні з примусового виконання виконавчого листа № 796/165/2018, виданого 19.02.2019 Апеляційним судом м. Києва про надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02.05.2018 у ПТС № 2015-36 за позовом ТОВ «Еверест Істейт» та інших суперечить публічному порядку України.

Так, судом встановлено, що рішенням Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно визнано, що відповідач незаконно експропріював майно позивачів в порушення статті 5 Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення і взаємний захист інвестицій від 27.11.1998 р. Згідно п. b) Рішення присуджено позивачам суми, перераховані нижче, в якості компенсації за їхні відповідні об`єкти нерухомості:

i. ТОВ «Еверест Істейт»: 8 454 596 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ii. ПП «Едельвейс-2000»: 35 767 393 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iii. ПрАТ «Фортуна»: 16 980 281 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

iv. ПрАТ «ЮБК-Інвест»: 5 248 483 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

v. ТОВ «Нива-Тур»: 12 127 235 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014р.;

vi. ТОВ «Імме»: 356 070 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

vii. ПП «Планета»: 272 555 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

viii. ТОВ «Крим Девелопмент»: 319 319 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

ix. ПрАТ «Аеробуд»: (a) 817 150 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р., і (б) 257 999 дол. США плюс відсотки, нараховані з 9 жовтня 2014 р.;

x. ТОВ «Приватофіс»: 3 768 461 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xi. ТОВ «Дайріс» і ТОВ «Приватленд» спільно: 5 062 435 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня2014 р.;

xii. ТОВ «Ділайн Лтд»: (a) 2 165 754 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і (б) 1 176 219 дол. США плюс відсотки, нараховані з 27 лютого 2015 р.;

xiii. ТОВ «ТРК «Жиса»: 368 576 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xiv. ТОВ «Дан-панорама»: 5 715 827 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xv. ТОВ «Санаторій «Енергетик»: 10 920 929 дол. США плюс відсотки, нараховані з 24 вересня 2014 р.;

xvi. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ»: 15 463 757 дол. США (за ПВІФ «Капітальні інвестиції») і 226 311 (за ПВІФ «Новий Фонд»), плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

xvii. ТОВ «КУА «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР» (за ПВІФ «Д-Капітал Плюс»): 3 967 724 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р. і

xviii. пану ОСОБА_2: 1 049 288 дол. США плюс відсотки, нараховані з 3 вересня 2014 р.;

c) Присуджено кожному з позивачів відповідну частину витрат позивачів, на загальну суму 8 583 110,02 дол. США.

d) Присуджено кожному з позивачів відповідну частину витрат Суду і ПТС, на загальну суму 650 000 євро.

e) Присуджено позивачам: (i) відсотки на всі присуджені суми за річною 12-місячною ставкою ЛІБОР плюс один відсоток складних відсотків щорічно; (ii) початковою ставкою вважати 12-місячну ставку ЛІБОР, що діє на останній робочий день місяця, що передував даті цього Арбітражного рішення плюс один відсоток, ця ставка підлягає щорічному перегляду аж до повної виплати присуджених сум; (iii) у разі присуджених сум у якості компенсації за експропріацію, відсотки нараховуються з дати експропріації (як зазначено в пункті b) вище); і (iv) у разі присуджених сум в пунктах c) і d) вище, відсотки нараховуються починаючи з дати цього Арбітражного рішення.

Інші вимоги відхилено.

У липні 2018 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Еверест Істейт», Приватне підприємство «Едельвейс-2000», Приватне акціонерне товариство «Фортуна», Приватне акціонерне товариство «ЮБК Інвест», Товариство з обмеженою відповідальністю «Нива-Тур», Товариство з обмеженою відповідальністю «Імме», Приватне підприємство «Планета», Товариство з обмеженою відповідальністю «Крим девелопмент», Приватне акціонерне товариство «Аеробуд», Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватофіс», Товариство з обмеженою відповідальністю «Дайріс», Товариство з обмеженою відповідальністю «Ділайн ЛТД», Товариство з обмеженою відповідальністю «Телерадіокомпанія «Жиса», Товариство з обмеженою відповідальністю «Приватленд», Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», Товариство з обмеженою відповідальністю «Санаторій «Енергетик», Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_1 звернулися до Апеляційного суду міста Києва з заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з

боржника - Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, в якості компенсації за відповідне нерухоме майно.

У серпні 2018 року від заявників у вищевказаній справі надійшла заява про забезпечення позову у відповідності до вимог ч. 3 ст. 477 ЦПК України.

Ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 05 вересня 2018 року заяву ТОВ «Еверест Істейт», ПП «Едельвейс-2000», ПрАТ «Фортуна», ПрАТ «ЮБК-Інвест», ТОВ «Нива-тур», ТОВ «Imme», ПП «Планета», ТОВ «Крим дівелопмент», ПрАТ «Аеробуд», ТОВ «Приватофіс», ТОВ «Дайріс», ТОВ «Ділайн ЛТД», ТОВ «Телерадіокомпанія «Жиса», ТОВ «Приватленд», ТОВ з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», ТОВ «Санаторій «Енергетик», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_1 про вжиття заходів забезпечення позову у справі за заявою ТОВ «Еверест Істейт», ПП «Едельвейс-2000», ПрАТ «Фортуна», ПрАТ «ЮБК-Інвест», ТОВ«Нива-тур», ТОВ «Imme», ПП «Планета», ТОВ «Крим дівелопмент», ПрАТ «Аеробуд», ТОВ «Приватофіс», ТОВ «Дайріс», ТОВ «Ділайн ЛТД», ТОВ «Телерадіокомпанія «Жиса», ТОВ «Приватленд», ТОВ з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», ТОВ «Санаторій «Енергетик», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_1 про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 про стягнення сум з боржника - Російської Федерації в особі Міністерства юстиції Російської Федерації в якості компенсації за відповідні нерухоме майно - задоволено.

Зокрема, накладено арешт на прості іменні акції ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12), які належать Державній корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102).

Зобов`язано ТОВ «ІНВІНТУМ» (код ЄДРПОУ 38511128, адреса: 01133, м. Київ, вул. Кутузова, будинок 18/7, літера «Б», кабінет №79) внести зміни до системи депозитарного обліку щодо накладення арешту на цінні папери ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12), які належать на праві власності Державній корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) та обліковуються на рахунку в цінних паперах в депозитарній установі.

Заборонено ТОВ «ІНВІНТУМ» (код ЄДРПОУ 38511128, адреса: 01133, м. Київ, вул. Кутузова, будинок 18/7, літера «Б», кабінет № 79) здійснювати будь-які облікові операції на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), відкритого в депозитарній установі, які призводять до зміни кількості цінних паперів ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) на рахунку в цінних паперах та\або зміни прав на цінні папери на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), в тому числі, але не обмежуючись, операції списання, переказу, операції переведення прав на цінні папери Публічного акціонерного товариства «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) з метою їх зарахування на рахунок у цінних паперах цього самого депонента в іншій депозитарній установі, тощо.

Зобов`язано депозитарну установу, в якій відкрито рахунок у цінних паперах депонента Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), на якому обліковуються

прості іменні акції ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12), внести зміни до системи депозитарного обліку щодо накладення арешту на цінні папери ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м.Київ-1, провулок Шевченка, 12), які належать на праві власності Державній корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) та обліковуються на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), заборонено здійснювати будь-які облікові операції на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), які призводять до зміни кількості цінних паперів Публічного акціонерного товариства «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) та\або зміни прав на цінні папери ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102), в том числі, але не обмежуючись, операції списання, переказу, тощо, а також заборонити здійснювати операції переведення прав на цінні папери Публічного акціонерного товариства «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12), які обліковуються на рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) з рахунку в цінних паперах Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) з метою їх зарахування на рахунок у цінних паперах цього самого депонента в іншій депозитарній установі.

Зобов`язано ПАТ «Національний депозитарій України» (код ЄДРПОУ 30370711, місцезнаходження 04107, м. Київ, вул. Тропініна, буд. 7-Г) направити повідомлення разом із зазначеним судовим рішенням депозитарним установам, на рахунках яких обліковуються прості іменні акції ПАТ «Промінвестбанк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) про арешт простих іменних акцій на рахунку в цінних паперах депонента Державної корпорації «Банк розвитку та зовнішньоекономічної діяльності (Внєшекономбанк)», пр-т. Академіка Сахарова, 9, м. Москва, 107996, Російська Федерація, ОДРН 1077711000102) та про заборону вчиняти будь-які дії із зазначеними цінними паперами.

Заборонено ПАТ «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» (ПАТ «Промінвестбанк») (код ЄДРПОУ 00039002, юридична адреса: Україна, 01001, м. Київ-1, провулок Шевченка, 12) здійснювати ліквідацію чи реорганізацію юридичної особи.

Заборонено ПАТ «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» (ПАТ «Промінвестбанк») (01001, Київ-1, пров. Шевченка, 12, код ЕДРПОУ 00039002) здійснювати будь-які дії, направлені на відчуження належного йому на праві власності рухомого та нерухомого майна та відчужувати будь-яким способом все рухоме та нерухоме майно, що належить йому на праві власності, у тому числі, але не виключно, за договорами купівлі-продажу, міни, дарування тощо.

Постановою Верховного Суду від 25 січня 2019 року ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 05 вересня 2018 року змінено. Заяви ТОВ «Еверест Істейт», ПП «Едельвейс-2000», ПрАТ «Фортуна», ПрАТ «ЮБК-Інвест», ТОВ «Нива-Тур», ТОВ «Імме», ПП «Планета», ТОВ «Крим дівелопмент»,

ПрАТ«Аеробуд», ТОВ «Приватофіс», ТОВ «Дайріс», ТОВ «Ділайн ЛТД», ТОВ «Телерадіокомпанія «Жиса», ТОВ «Приватленд», ТОВ з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», ТОВ «Санаторій «Енергетик», ТОВ «Компанія з управління активами «Фінансовий капітал», ТОВ «Компанія з управління активами «Фінансовий вектор», ОСОБА_1 про забезпечення позову задоволено частково.

Зокрема, накладено арешт на прості іменні акції Публічного акціонерного товариства «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 4000136329, юридична адреса: 01001, м. Київ-1, пров. Шевченка, 12), які належать боржнику - Російській Федерації.

ЗабороненоПублічному акціонерному товариству «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» (код ЄДРПОУ 00039002, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA4000136329, юридична адреса: 01001, м. Київ-1, пров. Шевченка, 12) здійснювати будь-які дії, направлені на відчуження рухомого та нерухомого майна, яке належать боржнику - Російській Федерації, та будь-яким способом відчужувати його.

Накладено арешт на прості іменні акції Акціонерного товариства «Сбербанк» (код ЄДРПОУ 25959784, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів UA 1004171005, адреса: Україна, 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 46), які належать боржнику - Російській Федерації.

Постанова Верховного Суду є остаточною та оскарженню не підлягає.

Крім того, ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 25 вересня 2019 року заяву ТОВ «Еверест Істейт», ПП «Едельвейс-2000», ПрАТ «Фортуна», ПрАТ «ЮБК-Інвест», ТОВ «Нива-Тур», ТОВ «Імме», ПП «Планета», ТОВ «Крим девелопмент», ПрАТ «Аеробуд», ТОВ «Приватофіс», ТОВ «Дайріс», ТОВ «Ділайн ЛТД», ТОВ «Телерадіокомпанія «Жиса», ТОВ «Приватленд», ТОВ з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», ТОВ «Санаторій «Енергетик», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_1 про визнання та надання дозволу на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 - задоволено.

Визнано і надано дозвіл на виконання рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36 за позовом ТОВ «Еверест Істейт», ПП «Едельвейс-2000», ПрАТ «Фортуна», ПрАТ «ЮБК-Інвест», ТОВ «Нива-Тур», ТОВ «Імме», ПП «Планета», ТОВ «Крим девелопмент», ПрАТ «Аеробуд», ТОВ «Приватофіс», ТОВ «Дайріс», ТОВ «Ділайн ЛТД», ТОВ «Телерадіокомпанія «Жиса», ТОВ «Приватленд», ТОВ з іноземними інвестиціями «Дан-панорама», ТОВ «Санаторій «Енергетик», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ КАПІТАЛ», ТОВ «Компанія з управління активами «ФІНАНСОВИЙ ВЕКТОР», ОСОБА_1 до Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, про стягнення сум в якості компенсації за відповідне нерухоме майно.

Видано виконавчі листи про стягнення з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, на користь позивачів наступні суми згідно рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02 травня 2018 року у справі ПТС № 2015-36.

Стягнуто з Російської Федерації, в особі Міністерства юстиції Російської Федерації, на користь заявників по 881 (вісімсот вісімдесят одну) грн. 00 коп. судового збору.

Постановою Верховного Суду від 25 січня 2019 року ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 25 вересня 2018 року залишено без змін.

Постанова Верховного Суду є остаточної та оскарженню не підлягає.

Відтак, визнання та звернення до виконання рішення Надзвичайного арбітра ставить під загрозу забезпечення принципу верховенства права та правової визначеності, перешкоджаючи державі

забезпечити виконання арбітражного рішення Арбітражного суду (м. Гаага, Королівство Нідерландів) від 02.05.2018 у справі ПТС № 2015-36 за позовом ТОВ «Еверест Істейт» та інших проти Російської Федерації згідно із зобов`язаннями, покладеними на державу відповідно до Нью-Йоркської Конвенції.

При цьому, законодавче закріплення обов`язковість судового рішення отримала в Конституції України, зокрема у статті 129, яка визначає, що обов`язковість судового рішення є однією з засад судочинства.

З огляду на зазначене, визнання та виконання Арбітражного рішення суперечить публічному порядку держави Україна, а приведені обставини є підставами, передбаченим статтею V Нью-Йоркської Конвенції для відмови у задоволенні клопотання.

Згідно з підпунктом б пункту 2 частини першої етапі 478 ЦПК України у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу може бути відмовлено, якщо виконання рішення суперечить публічному порядку України.

Підсумовуючи вищевикладене, суд приходить до висновку про наявність підстав, визначених статтею 478 ЦПК України, для відмови у задоволенні заяви Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» про визнання і надання дозволу на виконання арбітражного рішення Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма від 28.08.2019 у справі № 2019/113.

Відповідно до ч. 1 ст. 479 ЦПК України, за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 35, 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», ст.ст. 474-479 ЦПК України, суд,-

у х в а л и в:

У задоволенні заяви адвоката Денисенка Олександра Михайловича, який діє в інтересах Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» про визнання і надання дозволу на виконання рішення Надзвичайного арбітра Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма від 28 серпня 2019 року у справі № 2019/113 за заявою Державної корпорації розвитку «ВЕБ.РФ» до Держави України в особі Міністерства юстиції України про вжиття забезпечувальних заходів - відмовити.

Ухвала суду може бути оскаржена в апеляційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня її проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину ухвали зазначений строк обчислюється з дня складання повного тексту ухвали.

Ухвала суду якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження.

У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Повний текст ухвали складено 14 вересня 2020 року.

Суддя: